

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av statsunderstödslagen och 4 a och 7 § i straffregisterlagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att statsunderstödslagen och straffregisterlagen ändras. I statsunderstödslagen föreslås de ändringar som genomförandet av direktivet om sanktioner mot arbetsgivare förutsätter och vissa andra ändringar.

Det föreslås att statsunderstödslagen utökas med en bestämmelse enligt vilken statsunderstöd kan beviljas endast av synnerligen vägande skäl, om den som ansöker om statsunderstöd eller dennes företrädare under det år då statsunderstödet beviljas eller de föregående två åren genom en lagakraftvunnen dom har dömts till straff för anlitande av utländsk arbetskraft som saknar tillstånd eller för utlänningsförseelse av arbetsgivare eller om den som ansöker om statsunderstöd har påförts en i arbetsavtalslagen avsedd påföljdsavgift genom ett lagakraftvunnet beslut.

På motsvarande sätt kan statsbidragsmyndigheten i ovannämnda fall fortsätta att betala ut statsunderstödet samt låta bli att återkräva ett redan utbetalat statsunderstöd eller en del av det endast av synnerligen vägande skäl.

I statsunderstödslagen och straffregisterlagen föreslås bestämmelser som ger Rättsregistercentralen möjlighet att ur straff- och bötesregistren lämna ut uppgifter till statsbidragsmyndigheten, om en person som ansöker om statsunderstöd eller en statsunderstödsdagare eller en företrädare för dessa har meddelats en lagakraftvunnen dom genom vilken denne dömts till straff för anlitande av utländsk arbetskraft eller utlänningsförseelse av arbetsgivare.

I propositionen föreslås det också att den undre gränsen för statsunderstöd som ska betalas tillbaka höjs från nuvarande 10 euro till 100 euro samt att den gällande bestämmelsen om delgivning upphävs som onödig. Dessutom föreslås det vissa tekniska ändringar i statsunderstödslagens hänvisningar till andra författningar.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft den 1 januari 2019. Lagarna ska tillämpas första gången på de statsunderstöd som beviljas 2019.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL.....	1
INNEHÅLL	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1 INLEDNING.....	3
2 NULÄGE	3
2.1 Statsunderstödslagen.....	3
2.2 Direktivet om sanktioner mot arbetsgivare	5
2.3 Straff- och bötesregister	5
2.4 Påföljdsavgift	6
2.5 Allmänna dataskyddsförordningen	6
2.6 Bedömning av nuläget	7
2.6.1 Direktivet om sanktioner mot arbetsgivare	7
2.6.2 Statsunderstödslagen	8
3 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	8
4 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	9
4.1 Ekonomiska konsekvenser	9
4.2 Konsekvenser för myndigheterna	9
5 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	10
5.1 Beredningsskeden och beredningsmaterial	10
5.2 Remissyttranden och hur de har beaktats	10
DETALJMOTIVERING	12
1 LAGFÖRSLAG	12
1.1 Statsunderstödslagen.....	12
1.2 Straffregisterlagen.....	15
2 IKRAFTTRÄDANDE	16
3 FÖRHÅLLANDE TILL GRUNDLAGEN SAMT LAGSTIFTNINGSORDNING	16
LAGFÖRSLAG	19
Lag om ändring av statsunderstödslagen.....	19
Lag om ändring av 4 a och 7 § i straffregisterlagen.....	21
BILAGA	23
PARALLELLTEXTER	23
Lag om ändring av statsunderstödslagen.....	23
Lag om ändring av 4 a och 7 § i straffregisterlagen.....	27

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

Statsunderstöd är finansiering som beviljas av statsmedel enligt prövning och som används för att stödja något visst projekt eller någon viss verksamhet som anses vara nödvändigt för samhället. Statsunderstöden har stor principiell och ekonomisk betydelse. Med statsunderstöden kan man påverka till exempel genomförandet av olika betydande investeringar, utvecklandet av offentliga tjänsters innehåll och kvalitet samt företagens och näringslivets verksamhetsförutsättningar. Statsbidragsmyndigheterna beviljar varje år statsunderstöd till ett belopp av uppskattningsvis tre miljarder euro¹.

I statsunderstödslagen (688/2001) finns bestämmelser om statsunderstöd enligt prövning. Statsunderstödslagen trädde i kraft den 1 september 2001. Lagen har ändrats några gånger efter det att den trädde i kraft. Den statsunderstödsarbetsgrupp som finansministeriet tillsatte den 19 november 2014 har i sitt betänkande (Statsunderstödsarbetsgruppens betänkande. Finansministeriets publikationer 29/2015) lagt fram några utvecklingsförslag som syftar till att ändra vissa bestämmelser i statsunderstödslagen.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/52/EG om minimistandarder för sanktioner och åtgärder mot arbetsgivare för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt, nedan *direktivet om sanktioner mot arbetsgivare*, förbjuder arbetsgivare att anställa tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i landet. Direktivet antogs den 18 juni 2009 och har genomförts nationellt genom de ändringar som sattes i kraft den 1 augusti 2012 i utlänningslagen (301/2004), arbetsavtalslagen (55/2001), lagen om utstationering av arbetstagare (447/2016) och lagen om verkställighet av böter (672/2002) (RP 3/2012 rd). Enligt EU-kommissionens preliminära åsikt har artikel 7.1 a, som innebär att arbetsgivare fråntas offentliga stöd, inte genomförts korrekt i Finland.

I denna proposition föreslås de ändringar statsunderstödslagen som direktivet om sanktioner mot arbetsgivare förutsätter. I lagen föreslås dessutom vissa ändringar, i huvudsak tekniska, som statsunderstödsarbetsgruppen föreslagit.

2 Nuläge

2.1 Statsunderstödslagen

Statsunderstödslagen är en allmän lag om statsunderstöd enligt prövning. I statsunderstödslagen föreskrivs om grunderna och allmänna förutsättningar för beviljande av statsunderstöd. I statsunderstödslagen finns också bestämmelser om beviljande och utbetalning av statsunderstöd, användning av statsunderstöd och övervakningen därav, återbetalning och återkrav av statsunderstöd samt information och utlämnande av uppgifter.

Med statsunderstöd avses enligt 1 § 1 mom. i statsunderstödslagen finansiering med karaktären av stöd som beviljas för att understöda en viss verksamhet eller ett visst projekt. Enligt 3 § 3 mom. ska som statsunderstöd inte betraktas till exempel en ekonomisk förmån som beviljas i form av lån, borgen, garanti eller skattelättnad. Statsunderstödslagen tillämpas på statsunderstöd som beviljas av ett anslag som tagits in i statsbudgeten eller av medel i en statlig fond utanför statsbudgeten.

¹ Undervisnings- och kulturministeriets enkät från 2017. Förutredning för digitaliseringen av statsunderstöden. Undervisnings- och kulturministeriets publikationer 2017:46.

Statsunderstöd kan beviljas i form av allmänt understöd eller specialunderstöd. Bestämmelser om allmänna förutsättningar för beviljande av statsunderstöd finns i 7 § i statsunderstödslagen. Enligt 7 § 1 mom. kan statsunderstöd beviljas, om 1) det ändamål för vilket statsunderstöd söks är samhälleligt godtagbart, 2) beviljandet av statsunderstöd är motiverat med avseende på de mål som satts för användningen av statsunderstödet, 3) beviljandet av statsunderstöd ska anses vara nödvändigt med beaktande av annat offentligt stöd som sökanden erhållit samt arten och omfattningen av det projekt eller den verksamhet som är föremål för statsunderstödet, samt 4) beviljandet av statsunderstöd inte bedöms orsaka mer än ringa snedvridning av konkurrensen och verksamheten på marknaden i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Enligt 13 § 1 mom. i statsunderstödslagen får statsunderstöd användas endast för ändamål som överensstämmer med statsunderstödsbeslutet. Statsunderstödsstagaren ska iaktta de villkor och begränsningar som uppställts i statsunderstödsbeslutet. Enligt 14 § 1 mom. ska statsunderstödsstagaren lämna statsbidragsmyndigheten riktiga och tillräckliga uppgifter för övervakningen av att villkoren i statsunderstödsbeslutet iakttas. Enligt 14 § 2 mom. ska statsunderstödsstagaren utan dröjsmål underrätta statsbidragsmyndigheten om en ändring som påverkar uppnåendet av ändamålet med statsunderstödet eller om någon annan ändring som inverkar på användningen av statsunderstödet.

Statsunderstödsstagaren är allmänt skyldig att betala tillbaka ett statsunderstöd eller en del av det som denne fått utan grund, på felaktiga grunder eller till för stort belopp. Statsunderstödsstagaren är dessutom enligt 20 § 1 mom. i statsunderstödslagen skyldig att betala tillbaka statsunderstödet eller en del av det, om det inte kan användas för ändamålet med statsunderstödet. Om det belopp som ska återbetalas är högst 10 euro, behöver det inte betalas tillbaka.

Bestämmelser om statsbidragsmyndighetens skyldighet att återkräva statsunderstöd finns i 21 § i statsunderstödslagen. Enligt den är statsbidragsmyndigheten skyldig att återkräva statsunderstöd som redan betalats ut och att upphöra med utbetalningen av statsunderstöd, om statsunderstödsstagaren har förfarit på ett väsentligt felaktigt eller otillbörligt sätt vid ansökan om statsunderstöd eller användningen av det. Bestämmelser om återkrav enligt prövning av statsunderstöd finns åter i 22 § i statsunderstödslagen. Enligt den kan statsbidragsmyndigheten bestämma om återkrav enligt prövning av statsunderstöd vid fel som är väsentliga med tanke på det rätta ändamålet med statsunderstöd. Återkrav enligt prövning är dessutom möjligt när den verksamhet som varit föremål för statsunderstöd upphör eller överförs på någon annan eller den egendom som varit föremål för statsunderstöd säljs eller blir förstörd. Återkrav enligt prövning blir aktuellt även i vissa ändringssituationer, som undergräver statsunderstödsstagarens möjligheter att uppfylla villkoren för korrekt användning av statsunderstödet.

I 25 § i statsunderstödslagen bestäms om dröjsmålsränta. Enligt den ska på det återkrävda beloppet betalas en årlig dröjsmålsränta enligt den räntesats som avses i 4 § 3 mom. räntelagen, om det återkrävda beloppet inte betalas senast på den förfallodag som satts ut av statsbidragsmyndigheten.

På statsbidragsmyndighetens rätt att erhålla uppgifter från en annan myndighet tillämpas enligt 31 § i statsunderstödslagen vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999), nedan *offentlighetslagen*. Statsbidragsmyndigheten har trots sekretessbestämmelserna rätt att av andra myndigheter få för skötseln av sina uppgifter nödvändiga upplysningar om 1) sökandens och mottagarens ekonomiska ställning, 2) sökandens och mottagarens offentliga stöd, 3) andra omständigheter som gäller sökanden och mottagaren och som är av väsentlig betydelse för säkerställandet av att denna lag iakttas vid beviljandet och utbetalningen av statsunderstödet och vid övervakningen av dess användning.

I 33 § i statsunderstödslagen bestäms om delgivning. Enligt den får statsbidragsmyndighetens beslut i ett annat ärende än ett som gäller avbrytande av utbetalning, återkrav och kvittning sändas per post till den som saken gäller. Om inte något annat visas, anses delgivningen ha skett den sjunde dagen efter att beslutet postades.

2.2 Direktivet om sanktioner mot arbetsgivare

I syfte att bekämpa olaglig invandring förbjuds i direktivet om sanktioner mot arbetsgivare anställning av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt. Därför fastställs i direktivet gemensamma minimistandarder för sanktioner och åtgärder som medlemsstaterna ska tillämpa gentemot arbetsgivare som överträder detta förbud.

I artikel 5 i direktivet om sanktioner mot arbetsgivare bestäms om finansiella sanktioner och i artikel 6 om efterhandsutbetalningar som ska göras av arbetsgivare. I artikel 7 finns åter bestämmelser om övriga åtgärder. Enligt artikel 7.1 ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att arbetsgivare vid behov omfattas av även andra åtgärder än finansiella sanktioner och skyldighet att göra efterhandsutbetalningar. De övriga åtgärderna räknas upp i artikel 7.1 a—d.

Enligt artikel 7.1 a ska arbetsgivaren vid behov fråntas rätten till en del av eller alla offentliga förmåner, stöd eller bidrag, inbegripet EU-bidrag som förvaltas av medlemsstaterna, i upp till fem år. Enligt artikel 7.1 b ska arbetsgivaren vid behov fråntas rätten att delta i offentlig upphandling som gäller offentliga byggtreprenader, varor och tjänster i upp till fem år. Enligt artikel 7.1 c kan av arbetsgivaren vid behov återkrävas en del av eller alla offentliga förmåner, stöd eller bidrag som arbetsgivaren har beviljats under upp till tolv månader före upptäckten av den olagliga anställningen. Enligt artikel 7.1 d kan tillfällig eller permanent stängas inrättningar som arbetsgivaren har använt för att begå överträdelsen eller tillfälligt eller permanent upphävas arbetsgivarens tillstånd att driva näringsverksamheten i fråga, om detta är berättigat med tanke på hur allvarlig överträdelsen är.

Enligt artikel 7.2 i direktivet om sanktioner mot arbetsgivaren får medlemsstaterna besluta att inte tillämpa punkt 1 om arbetsgivaren är en fysisk person och anställningen avser arbete för dennes privata syften.

Direktivet om sanktioner mot arbetsgivare har genomförts nationellt genom ändringar av utlänningslagen, arbetsavtalslagen, lagen om utstationering av arbetstagare och lagen om verkställighet av straff som trädde i kraft den 1 augusti 2012. Enligt förarbetena till lagarna för det nationella genomförandet av direktivet om sanktioner mot arbetsgivare (RP 3/2012 rd, s. 20) ges medlemsstaterna i artikel 7 prövningsrätt, eftersom arbetsgivarna enligt den i lämpliga fall även ska omfattas av övriga åtgärder som nämns i artikeln. Av denna anledning och med beaktande av den stora mängd relevanta nationella bestämmelser och EU-bestämmelser som redan möjliggör de åtgärder som avses i artikeln, är det enligt förarbetena inte ändamålsenligt att med stöd av artikel 7 ändra på gällande bestämmelser.

2.3 Straff- och bötesregister

Straffregistret är ett riksomfattande centralt register i vilket det främst antecknas uppgifter om de som döms till frihetsstraff. De uppgifter som samlas in och registreras i och lämnas ut ur straffregistret är sådana som behövs för att bestämma och verkställa straffrättsliga påföljder. Personuppgiftsansvarig är Rättsregistercentralen. Bestämmelser om straffregistret finns i straffregisterlagen (770/1993).

De uppgifter som antecknas i straffregistret är sekretessbelagda uppgifter enligt straffregisterlagen och offentlighetslagen. Förutsättningarna för utlämnandet av uppgifter föreskrivs i straffregisterlagen. I 4 a § i den lagen finns de bestämmelser enligt vilka uppgifter ur registret får lämnas ut i ärenden där en persons tillförlitlighet eller personliga lämplighet ska beaktas av en myndighet. Enligt 1 mom. i paragrafen får uppgifter om personer lämnas ur straffregistret till finska myndigheter i ärenden som gäller pass, genomförande av i säkerhetsutredningslagen (726/2014) avsedda säkerhetsutredningar, sådana tillstånd eller godkännanden av myndighet som är beroende av personens tillförlitlighet samt säkerhetskontroller och omhändertagande eller adoption av barn.

Bestämmelser om straffregister finns även i 5 kap. i lagen om verkställighet av böter (672/2002). Straffregister förs och används för verkställigheten av de påföljder som ska verkställas i den ordning som föreskrivs i lagen om verkställighet av böter. Personuppgiftsansvarig för straffregistret är Rättsregistercentralen.

De uppgifter i straffregistret som gäller brott och straffrättsliga påföljder är sekretessbelagda. Straffregistret används för att utreda och bedöma en persons tillförlitlighet och personliga lämplighet. Trots sekretessbestämmelserna får Rättsregistercentralen på begäran lämna ut uppgifter till de i fråga om vars rätt att erhålla uppgifter det föreskrivs särskilt i lag. Uppgifter får dock inte längre lämnas ut efter att det förlöpt tre år från det den lagakraftvunna domen gavs eller från den dag då det slutliga avgörandet vann laga kraft. Uppgifterna i straffregistret utplånas ur registret efter att det förlöpt fem år från den dag då verkställigheten av påföljden gällande uppgifterna upphörde.

2.4 Påföljdsavgift

I 11 a kap. i arbetsavtalslagen föreskrivs det om en påföljdsavgift som hänför sig till tillämpningsområdet för direktivet om sanktioner mot arbetsgivare. Påföljdsavgiften är en administrativ påföljd av straffrättslig natur. Skyldigheten att betala en påföljdsavgift gäller enligt 11 a kap. 3 § i arbetsavtalslagen den arbetsgivare som har anlitat arbetstagare som vistas olagligt i landet.

Påföljdsavgiften är minst 1000 euro och högst 30 000 euro. Vid fastställandet av beloppet av påföljdsavgiften ska enligt 11 a kap. 4 § i arbetsavtalslagen hänsyn tas till huruvida arbetsgivarens förfarande varit uppsåtligt och upprepat, andra omständigheter vid anställningsförhållandets uppkomst, anställningsvillkoren och antalet arbetstagare. Påföljdsavgiften påförs av Migrationsverket, och avgiften ska betalas till staten. I beslut om påförande av påföljdsavgift får sökas ändring genom besvär så som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

2.5 Allmänna dataskyddsförordningen

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG, nedan *allmänna dataskyddsförordningen*, trädde i kraft den 24 maj 2016 och började tillämpas i medlemsstaterna från den 25 maj 2018. Den allmänna dataskyddsförordningen tillämpas i regel på all behandling av personuppgifter.

I artikel 6 i allmänna dataskyddsförordningen föreskrivs det om den rättsliga grunden i fråga om personuppgifter. Artikel 6 kräver både EU-lagstiftning och nationell lagstiftning. Enligt artikel 6.1.c och e i allmänna dataskyddsförordningen får personuppgifter behandlas om det är nödvändigt för att fullgöra en rättslig förpliktelse som åvilar den personuppgiftsansvarige eller för den personuppgiftsansvariges utförande av en uppgift av allmänt intresse. Behandlingen av

personuppgifter inom den offentliga sektorn ska i regel basera sig på dessa rättsliga grunder för behandling.

I artikel 10 i allmänna dataskyddsförordningen föreskrivs det om behandling av personuppgifter som rör fällande domar i brottmål samt överträdelser. Behandling av personuppgifter som rör behandling av uppgifter som gäller dessa personuppgifter får endast utföras under kontroll av myndighet eller då behandling är tillåten enligt unionsrätten eller medlemsstaternas nationella rätt, där lämpliga skyddsåtgärder för de registrerades rättigheter och friheter fastställs. Ett fullständigt register får endast föras under kontroll av en myndighet.

2.6 Bedömning av nuläget

2.6.1 Direktivet om sanktioner mot arbetsgivare

EU-kommissionen har 2013 låtit göra en utredning om genomförandet av direktivet om sanktioner mot arbetsgivare i den finska lagstiftningen². Enligt utredningen har artikel 7.1 a—c i direktivet inte satts i kraft i Finland. I utredningen har man ansett att den finska lagstiftningen inte innehåller några bestämmelser om möjlighet att frånta arbetsgivaren vissa eller alla offentliga förmåner, stöd och bidrag när arbetsgivaren bryter mot direktivet om sanktioner mot arbetsgivare. Enligt utredningen förutsätter direktivet att medlemsstaterna använder alla åtgärder som uppräknas i artikel 7.

EU-kommissionen har i ett brev daterat den 6 december 2013 begärt att Finland ska lämna en utredning om det nationella genomförandet av direktivet om sanktioner mot arbetsgivare. Enligt brevet är kommissionens uppfattning att Finland inte har genomfört bland annat artikel 7.1 a—c³ korrekt. Finland har i sitt svar till kommissionen den 30 januari 2014 föreslagit en möjlighet att diskutera genomförandet av artikel 7.1 a och c med kommissionen. Angående artikel 7.1 b har Finland konstaterat att ledet har satts i kraft nationellt. Lagen om offentlig upphandling och koncession (1397/2016) innehåller de bestämmelser som avses i ledet, med stöd av vilka en kandidat kan fråntas rätten att delta i en anbudsinfordran.

EU-kommissionen har i sin inofficiella korrespondens av den 22 september 2014 förklarat att medlemsstaterna har ett visst spelrum i fråga om tillämpningsområdet för artikel 7, men för att direktivet ska kunna genomföras effektivt måste arbetsgivare som anställer tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i landet fråntas rätten till väsentliga offentliga stöd, förmåner och bidrag. Enligt kommissionens åsikt har de flesta medlemsstaterna genomfört artikel 7 så att myndigheterna i lagstiftningen har getts möjlighet att frånta arbetsgivare som anställer tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i landet offentliga bidrag och stöd.

Utifrån den utredning som EU-kommissionen låtit göra om genomförandet av direktivet om sanktioner mot arbetsgivare och den inofficiella korrespondensen med kommissionen har det i tillsynen över efterlevnaden av direktivet bedömts att genomförandet kräver att statsunderstödslagen ändras så att statsbidragsmyndigheten endast av synnerligen vägande skäl kan bevilja en sådan arbetstagare statsunderstöd som genom en lagakraftvunnen dom har dömts till straff för anlitande av arbetskraft som saknar tillstånd eller för utlänningsförseelse av arbetsgivare eller som genom ett lagakraftvunnet beslut har påförts en påföljdsavgift för anlitande av arbetstagare som vistas olagligt i landet. Genom ändringen genomförs artikel 7.1 a i direktivet.

² Confirmity Assessment of Directive 2009/52/EC. Assessing the legal transposition of the Employers' Sanctions Directive into national law by Finland.

³ I brevet konstateras uttryckligen att det inte är fråga om ett formellt överträdelseförfarande i korrespondensen.

Artikel 7.1 c kan anses ha genomförts redan genom statsunderstödslagens bestämmelser om återkrav.

2.6.2 Statsunderstödslagen

Enligt 20 § 1 mom. i statsunderstödslagen ska statsunderstödsstagaren utan dröjsmål betala tillbaka ett statsunderstöd eller en del av det som denne fått på felaktiga grunder, till för stort belopp eller uppenbart utan grund. Om det belopp som skall återbetalas är högst 10 euro, behöver det inte betalas tillbaka. Den undre gränsen för statsunderstöd som ska betalas tillbaka har i praktiken betraktats som för låg, framför allt när man beaktar kostnaderna för de administrativa åtgärder som hänför sig till återbetalningen. Till exempel i lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet (9/2014) är den undre gränsen för understöd som ska betalas tillbaka 100 euro. Statsunderstödsarbetsgruppen har i sitt betänkande (Statsunderstödsarbetsgruppens betänkande. Finansministeriets publikationer 29/2015, s. 103) föreslagit att den undre gränsen ska höjas från nuvarande 10 euro till 100 euro.

I 16 § i statsunderstödslagen bestäms om granskningsrätt och i 25 § om dröjsmålsränta. I 16 § 4 mom. och 25 § finns hänvisningar till författningar och bestämmelser som inte längre är i kraft. Det är ändamålsenligt att rätta hänvisningarna så att de börjar avse gällande lagstiftning.

3 Målsättning och de viktigaste förslagen

Syftet med propositionen är att säkerställa att det nationella genomförandet av direktivet om sanktioner mot arbetsgivare genomförs i tillräcklig grad och på rätt sätt. Genomförandet väntas förutsätta en komplettering av de bestämmelser i statsunderstödslagen som gäller beviljande av statsunderstöd.

I statsunderstödslagens 7 § föreslås ett nytt 2 mom. Enligt det ska statsbidragsmyndigheten inte kunna bevilja statsunderstöd till lönekostnader, annat än av synnerligen vägande skäl i följande fall: 1) om statsunderstödsstagaren eller dennes företrädare under det år då statsunderstödet beviljas eller de två föregående åren genom en lagakraftvunnen dom har dömts för anlitande av utländsk arbetskraft som saknar tillstånd eller 2) om statsunderstödsstagaren eller dennes företrädare under det år då statsunderstödet beviljas eller de två föregående åren genom en lagakraftvunnen dom har dömts till straff för utlänningsförseelse av arbetsgivare eller 3) om den som ansöker om statsunderstöd har påförts en påföljdsavgift genom ett lagakraftvunnet beslut för anställande av arbetstagare som vistas olagligt i landet.

Utöver föreslagna 7 § 2 mom. i statsunderstödslagen föreslås det även i 22 § i statsunderstödslagen om återkrav enligt prövning av statsunderstöd ett nytt 2 mom. Enligt momentet ska statsbidragsmyndigheten endast av synnerligen vägande skäl få fortsätta betala ut statsunderstödet samt låta bli att återkräva ett redan utbetalat statsunderstöd eller en del av det, om statsunderstödsstagaren eller dennes företrädare genom en lagakraftvunnen dom har dömts till straff för anlitande av utländsk arbetskraft som saknar tillstånd eller för utlänningsförseelse av arbetsgivare eller har genom ett lagakraftvunnet beslut påförts en påföljdsavgift för anställande av arbetstagare som vistas olagligt i landet. Enligt 14 § 2 mom. i statsunderstödslagen ska statsunderstödsstagaren utan dröjsmål underrätta statsbidragsmyndigheten om en ändring som påverkar uppnåendet av ändamålet med statsunderstödet eller om någon annan ändring som inverkar på användningen av statsunderstödet.

I 31 § i statsunderstödslagen om information från myndigheter föreslås ett nytt 3 mom. enligt vilket statsbidragsmyndigheten trots sekretessbestämmelserna ska ha rätt att ur bötesregistret avgiftsfritt erhålla de uppgifter om de i 7 § 2 mom. och 22 § 2 mom. avsedda avgöranden som är nödvändiga för avgörande av ett statsunderstödsärende. På motsvarande sätt föreslås det att

4 a § i straffregisterlagen ändras så att Rättsregistercentralen har rätt att till statsbidragsmyndigheten lämna ut uppgifter om en person i ärenden som gäller de straff som avses i föreslagna 7 § 2 mom. och 22 § 2 mom.

Enligt gällande 10 § i statsunderstödslagen är den som ansöker om statsunderstöd skyldig att i samband med ansökan lämna statsbidragsmyndigheten riktiga och tillräckliga uppgifter för att avgöra ansökan. Syftet är att den som ansöker om statsunderstöd ska meddela i sin ansökan om statsunderstöd huruvida denna eller dennes företrädare har dömt genom en lagakraftvunnen dom för anlitande av utländsk arbetskraft som saknar tillstånd eller för utlänningsförseelse av arbetsgivare eller genom ett lagakraftvunnet beslut har påförts en påföljdsavgift för anställande av arbetstagare som vistas olagligt i landet. För att kontrollera uppgifternas riktighet kan statsbidragsmyndigheten dock i enskilda fall begära Rättsregistercentralen om utdrag ur straff- och bötesregistret med uppgifter om den som ansöker om statsunderstöd eller om dennes företrädare eller kontrollera en uppgift om påförande av påföljdsavgift hos Migrationsverket.

I propositionen föreslås också att den undre gränsen för statsunderstöd som ska betalas tillbaka höjs från nuvarande 10 euro till 100 euro och att gällande 33 § om delgivning av statsunderstödsbeslut upphävs som onödig. I statsunderstödslagen föreslås dessutom vissa tekniska ändringar som gäller hänvisningar till författningar.

4 Propositionens konsekvenser

4.1 Ekonomiska konsekvenser

Propositionen bedöms inte ha några betydande konsekvenser för statsfinanserna. De föreslagna ändringarna har inga konsekvenser för beloppet av statsunderstöden, ändamålen med dem eller till vem de styrs. Det totala beloppet av statsunderstöd som beviljats och betalats ut med stöd av statsunderstödslagen har uppskattats till cirka tre miljarder euro 2016.

Propositionen förutsätter ändringar i det nuvarande straffregistersystemet och i systemet för verkställigheten av böter. Syftet är att utdragen endast ska få innehålla uppgifter om de straff som avses i föreslagna 7 § 2 mom. och 22 § 2 mom. i statsunderstödslagen. De kostnader av engångsnatur som propositionen föranleder Rättsregistercentralen uppgår uppskattningsvis till sammanlagt cirka 30 000 euro. Av de uppskattade totala kostnaderna föranleds 10 000 euro av genomförandet av det nya straffregisterutdraget i straffregistersystemet och 20 000 euro av att en straffbenämning tas med i straffregisterutdraget. Avsikten är att ärendet om täckningen av kostnaderna ska avgöras i samband med den kompletterande budgetpropositionen 2019.

De tekniska ändringarna i informationssystemen kan göras under hösten 2018 så att det nya registerutdraget är tillgängligt och en straffbenämning kan tas med i straffregisterutdraget vid ingången av 2019.

4.2 Konsekvenser för myndigheterna

De ändringar som direktivet om sanktioner mot arbetsgivare förutsätter och som gäller att förhindra att olaglig arbetskraft anlitas bedöms öka statsbidragsmyndigheternas administrativa arbete i någon mån i samband med behandlingen av ansökningar om statsunderstöd.

Avsikten är att den som ansöker om statsunderstöd ska meddela om han eller hon eller hans eller hennes företrädare under det år då statsunderstödet beviljas eller de två föregående åren genom en lagakraftvunnen dom har dömts till straff för anlitande av utländsk arbetskraft som saknar tillstånd eller för utlänningsförseelse av arbetsgivare eller genom ett lagakraftvunnet beslut har påförts en påföljdsavgift för anställande av arbetstagare som vistas olagligt i landet.

När statsbidragsmyndigheten behandlar ansökan om statsunderstöd ska den granska att sökanden har lämnat ovannämnda information i ansökan. I regel ska statsbidragsmyndigheten lita på de uppgifter som sökande har gett. Enligt 10 § i statsunderstödslagen är sökanden skyldig att i samband med ansökan lämna statsbidragsmyndigheten riktiga och tillräckliga uppgifter för att avgöra ansökan. Att ge felaktiga uppgifter kan utgöra en grund för återkrav av statsunderstöd i enlighet med bestämmelserna i 5 kap. i statsunderstödslagen.

I enskilda fall kan dock statsbidragsmyndigheten kontrollera med Rättsregistercentralen eller Migrationsverket att de uppgifter om domar och påföljdsavgifter som sökanden har gett är riktiga. Avsikten är inte att statsbidragsmyndigheten ska kontrollera uppgifterna i fråga vad gäller alla sökanden.

Begärandena och granskningen av uppgifterna ökar i viss mån det administrativa arbetet hos statsbidragsmyndigheterna. Begärandena till Rättsregistercentralen om registerutdrag och begärandena till Migrationsverket om kontroll av uppgifter bedöms öka Rättsregistercentralens och Migrationsverkets administrativa arbete en aning. Enligt uppgifterna i straffregistret, som förs av Rättsregistercentralen, har det inte meddelats några domar för anlitande av utländsk arbetskraft som saknar tillstånd de senaste åren. Enligt information från Migrationsverket har Migrationsverket inte en enda gång påfört någon arbetsgivare påföljdsavgift. Eftersom avsikten är att statsbidragsmyndigheterna ska begära utdrag ur Rättsregistercentralens straff- eller bötesregister eller kontrollera uppgifter om påföljdsavgifter hos Migrationsverket endast i enskilda fall, bedöms det årliga antalet begäranden om utdrag ur straff- eller bötesregister till Rättsregistercentralen bli högst tusen.

En höjning av den undre gränsen för statsunderstöd som ska betalas tillbaka från 10 euro till 100 euro minskar i någon mån statsbidragsmyndighetens administrativa arbete. Med tanke på statsunderstödstagaren förenklar ändringen de administrativa förfarandena.

5 Beredningen av propositionen

5.1 Beredningsskeden och beredningsmaterial

Den 19 november 2014 tillsatte finansministeriet en arbetsgrupp för att utreda olika förvaltningsområdets praxis i anslutning till statsunderstöd och förhållandet mellan speciallagstiftningen och den allmänna statsunderstödslagen samt för att göra nödvändiga ändringar i syfte att förenliga förfarandena i anslutning till beviljande, förvaltning och övervakning av statsunderstöd samt i syfte att effektivisera statsbidragsverksamheten. Arbetsgruppen har i sitt betänkande (Statsunderstödsarbetsgruppens betänkande. Finansministeriets publikationer 29/2015) lagt fram förslag till ändring av vissa bestämmelser i statsunderstödslagen. En del av statsunderstödsarbetsgruppens förslag ingår i denna proposition.

Propositionen har beretts vid finansministeriet. Den 13 oktober 2017 ordnades ett diskussionsmöte för de aktörer som ingick i statsunderstödsarbetsgruppen. Den 9 november 2017 överlämnades utkastet till lagförslag för kommentarer även till de som ingick i arbetsgruppen.

Propositionen har granskats vid justitieministeriets laggranskningsenhet.

5.2 Remissyttranden och hur de har beaktats

Finansministeriet begärde den 13 december 2017 yttranden om propositionsutkastet av kommunikationsministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, justitieministeriet, undervisnings- och kulturministeriet, försvarsministeriet, inrikesministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, arbets- och näringsministeriet, utrikesministeriet, statsrådets kansli, finansministeriet, miljö-

ministeriet, Migrationsverket, Rättsregistercentralen, Tekes (nu Innovationsfinansieringsverket Business Finland), Finlands Akademi, Statens revisionsverk och skatteförvaltningen.

Det gavs sammanlagt 16 yttranden, och finansministeriet har gjort ett sammandrag över yttrandena.

Remissinstanserna ansåg att propositionen är motiverad och ändamålsenlig. I yttrandena behandlades främst rätten att erhålla uppgifter, avgifterna för uppgifternas samt tiden för lagens ikraftträdande.

I justitieministeriets yttrande föreslås det att en bestämmelse om rätten att erhålla uppgifter ska tas in i lagförslaget. Justitieministeriet anser att de föreslagna ändringarna även förutsätter att straffregisterlagen ändras. Enligt justitieministeriet får bestämmelserna om straff- och bötesregistren sådana ekonomiska konsekvenser för Rättsregistercentralen som bör beaktas vid bedömningen av propositionens ekonomiska konsekvenser.

Vid den fortsatta beredningen av propositionen har man i samarbete med justitieministeriet och Rättsregistercentralen utrett genomförandet av rätten att erhålla uppgifter samt de ekonomiska konsekvenser som propositionen får för Rättsregistercentralen. Propositionen har kompletterats när det gäller detta.

Tiden för ikraftträdandet av lagförslagen har vid den fortsatta beredningen ändrats i enlighet med förslagen i yttrandena.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

1.1 Statsunderstödslagen

7 §. *Allmänna förutsättningar för beviljande av statsunderstöd.* Det föreslås att ett nytt 2 mom. fogas till paragrafen för att säkerställa genomförandet av artikel 7.1 a i direktivet om sanktioner mot arbetsgivare. Enligt momentet kan statsbidragsmyndigheten bevilja statsunderstöd som får användas för lönekostnader endast av synnerligen vägande skäl, om statsunderstödstagaren eller dennes företrädare har dömts till straff för anlitande av utländsk arbetskraft som saknar tillstånd eller för utlänningsförseelse av arbetsgivare eller om statsunderstödstagaren har påförts en påföljdsavgift för anställande av arbetstagare som vistas olagligt i landet.

Avsikten är inte att i föreslagna 2 mom. föreskriva heltäckande om hur brottsbakgrunden inverkar på beviljandet av statsunderstöd. Anlitandet av utländsk arbetskraft utan tillstånd nämns i momentet enbart på grund av skäl som anknyter till genomförandet av direktivet om sanktioner mot arbetsgivare. I övrigt kan frågor om de direkta eller indirekta konsekvenserna av en brottsbakgrund i regel behöva bedömas när de allmänna förutsättningarna för beviljande av statsunderstöd bedöms på basis av 7 § 1 mom. i statsunderstödslagen.

I 47 kap. 6 a § i strafflagen bestäms om det i föreslagna 2 mom. avsedda anlitandet av utländsk arbetskraft som saknar tillstånd. Enligt paragrafen kan arbetsgivaren eller dennes representant dömas till böter eller fängelse i högst ett år för anlitande av utländsk arbetskraft som saknar tillstånd. Bestämmelser om utlänningsförseelse av arbetsgivare finns i 186 § i utlänningslagen. Enligt den kan arbetsgivaren eller dennes företrädare dömas till böter för utlänningsförseelse av arbetsgivare, om det inte föreskrivs något strängare straff för gärningen i någon annan lag. Bestämmelserna om påföljdsavgifter finns däremot i 11 a kap. i arbetsavtalslagen. Påföljdsavgiften bestäms av Migrationsverket, och den kan påföras en arbetsgivare som har anställt en eller flera arbetstagare som vistas olagligt i landet. Påföljdsavgiften är minst 1 000 euro och högst 30 000 euro.

Med företrädare för den som ansöker om statsunderstöd avses en sådan företrädare som definieras i 47 kap. 8 § 1 mom. 2 punkten i strafflagen. Enligt den avses med arbetsgivares företrädare en medlem i ett lagstadgat eller annat beslutande organ hos en juridisk person som är arbetsgivare samt den som i arbetsgivarens ställe leder eller övervakar arbetet. Arbetsgivares företrädare är således till exempel medlemmarna i styrelser för aktiebolag och i kommunfullmäktige och kommunstyrelser samt de personer som leder eller övervakar arbetet i stället för arbetsgivaren. Det viktigaste tecknet på en ansvarsställning är något slag av förmansställning (se RP 94/1993).

Med lönekostnader avses i momentet till exempel sådana lönekostnader som orsakas av avlöandet av en person som står i ett anställningsförhållande enligt arbetsavtalslagen eller i ett tjänsteförhållande enligt statstjänstemannalagen (750/1994). Som lönekostnader betraktas sålunda inte till exempel tjänster som köps från utomstående bolag.

Enligt artikel 7.1 a i direktivet om sanktioner för arbetsgivare kan arbetsgivare fråntas rätten till offentliga stöd och bidrag i upp till fem år. Enligt förslaget till 2 mom. inverkar domar och påföljdsavgifter som har meddelats och påförts under det år då statsunderstödet beviljas och de föregående två åren förutsättningarna för att bevilja statsunderstöd. Domarna samt besluten om påföljdsavgift ska ha vunnit laga kraft.

Om statsunderstödstagaren eller dennes företrädare har dömts till straff för anlitande av utländsk arbetskraft som saknar tillstånd eller för utlänningsförseelse av arbetstagare eller om statsunderstödstagaren har påförts en påföljdsavgift, kan statsbidragsmyndigheten bevilja statsunderstöd endast av synnerligen vägande skäl. Det kan bli fråga om synnerligen vägande skäl till exempel när domen eller påföljdsavgiften berör endast en liten del av statsunderstödsstagarens hela verksamhet men domen eller påföljdsavgiften kan äventyra statsunderstödsdugligheten hos sökandens övriga verksamhet och situationen kan betraktas som oskäligen utifrån en helhetsbedömning. I beslutet ska statsbidragsmyndigheten motivera varför en synnerligen vägande grund föreligger.

Avsikten är att den som ansöker om statsunderstöd i sin ansökan om statsunderstöd meddelar huruvida sökanden eller dennes företrädare genom en lagakraftvunnen dom har dömts för anlitande av utländsk arbetskraft som saknar tillstånd eller för utlänningsförseelse av arbetsgivare eller huruvida sökanden har påförts en påföljdsavgift inom den tid som avses i momentet. Om statsbidragsmyndigheten har en standardblankett för ansökan, ska en punkt för detta tas med i blanketten. Om den som ansöker om statsunderstöd inte har gett uppgifter om domar eller påföljdsavgifter, ska statsbidragsmyndigheten i enlighet med förvaltningslagen begära sökanden att komplettera sin ansökan till dessa delar.

I regel kan statsbidragsmyndigheten lita på de uppgifter som sökanden har gett. Enligt 10 § i statsunderstödslagen är sökanden skyldig att i samband med ansökan ge riktiga och tillräckliga uppgifter för avgörandet av ansökan. Att ge felaktiga uppgifter kan vara en grund för återkrav av statsunderstöd i enlighet med bestämmelserna i 5 kap. i statsunderstödslagen.

Vid behov kan statsbidragsmyndigheten i enskilda fall kontrollera riktigheten hos de uppgifter som sökanden gett antingen genom att begära registerutdrag ur Rättsregistercentralens straff- och bötesregister eller genom att i enlighet med 31 § i statsunderstödslagen kontakta Migrationsverket i fråga om en påföljdsavgift. På statsbidragsmyndighetens rätt att erhålla uppgifter från andra myndigheter tillämpas enligt 31 § i statsunderstödslagen vad som föreskrivs i offentlighetslagen. När statsbidragsmyndigheten behandlar de uppgifter som den fått ska den beakta att uppgifter om straff är sekretessbelagda uppgifter.

Behandlingen av personuppgifter vid statsbidragsmyndigheten baserar sig på artikel 6.1 c och e samt artikel 10 i den allmänna dataskyddsförordningen. De uppgifter som Rättsregistercentralen lämnar ut ur dess bötesregister är nödvändiga för statsbidragsmyndighetens beviljande av understöd ur statens medel. Statsbidragsmyndigheten tillgodoser ett allmänt intresse och utövar offentlig makt när den sköter sin uppgift.

16 §. Granskningsrätt. I 4 mom. föreskrivs om tillämpning av lagstiftning som gäller förvaltningsförfarande och annan allmän förvaltningsrätt på revisorer och utomstående sakkunniga när de sköter uppgifter enligt statsunderstödslagen. I momentet föreslås en teknisk ändring så att momentet gäller den gällande lagstiftningen.

20 §. Återbetalning av statsunderstöd. Enligt 1 mom. behöver statsunderstöd inte betalas tillbaka, om det belopp som ska återbetalas är högst tio euro. Den undre gränsen för det belopp som ska betalas tillbaka är låg med beaktande av bland annat de administrativa kostnader som hänförs sig till återbetalningen. Det föreslås att 1 mom. ändras så att det minsta statsunderstödsbelopp som ska betalas tillbaka höjs från nuvarande 10 euro till 100 euro.

22 §. Återkrav enligt prövning av statsunderstöd. Det föreslås att ett nytt 2 mom. fogas till paragrafen för att genomföra artikel 7.1 a i direktivet om sanktioner mot arbetsgivare. Enligt det kan statsbidragsmyndigheten fortsätta att betala ut statsunderstödet samt låta bli att återkräva ett redan utbetalt statsunderstöd eller en del av det endast av synnerligen vägande skäl, om

statsunderstödsdagaren eller dennes företrädare har dömts till straff för anlitande av utländsk arbetskraft som saknar tillstånd eller för utlänningsförseelse av arbetsgivare eller om statsunderstödsdagaren har påförts en påföljdsavgift för anställande av arbetstagare som vistas olagligt i landet.

Den föreslagna bestämmelsen gäller situationer då statsbidragsmyndigheten först efter det att statsunderstöd beviljats får kännedom om en dom som nyligen meddelats eller en påföljdsavgift som nyligen påförts statsunderstödsdagaren eller dennes företrädare. Avsikten är inte att statsbidragsmyndigheten på eget initiativ efter beviljandet av statsunderstödet ska granska om varje statsunderstödsdagare eller dennes företrädare har sådana straff eller påföljdsavgifter som avses i det föreslagna momentet. Uppgiften om påföljderna kan framgå till exempel av en annan ansökan som kommit in till myndigheten. Domen eller beslutet om en påföljdsavgift ska ha vunnit laga kraft. När statsbidragsmyndigheten behandlar de uppgifter som den fått ska den beakta att uppgifter om straff är sekretessbelagda uppgifter.

När statsbidragsmyndigheten har fått kännedom om en sådan dom eller påföljdsavgift som avses i momentet, ska statsbidragsmyndigheten i regel avbryta utbetalningen av statsunderstödet och återkräva det statsunderstöd som redan betalats ut. Man kan fortsätta att betala ut statsunderstödet och låta bli att återkräva statsunderstödet eller en del av det endast av särskilt vägande skäl. Det kan bli fråga om synnerligen vägande skäl till exempel när domen eller påföljdsavgiften är obetydlig och berör endast en liten del av statsunderstödsdagarens hela verksamhet och det av denna orsak inte kan betraktas som skäligt utifrån en helhetsbedömning att avbryta utbetalningen av statsunderstödet och återkräva det.

Statsbidragsmyndigheten ska inleda det i 2 mom. avsedda återkravet inom den tidsfrist som anges i 28 § i statsunderstödslagen. Statsbidragsmyndigheten ska fatta beslut utan dröjsmål och av särskilda skäl inom två kalenderår efter att statsbidragsmyndigheten har fått kännedom om en sådan omständighet med stöd av vilken utbetalningen av statsunderstödet ska avbrytas eller upphöra eller statsunderstödet återkrävas.

25 §. Dröjsmålsränta. Paragrafens hänvisning till den bestämmelse i räntelagen (633/1982) som gäller beloppet av dröjsmålsräntan ändras så att den lagtekniskt motsvarar den gällande lagstiftningen.

31 §. Information från myndigheter. I paragrafen tas in ett nytt 3 mom. Enligt momentet har statsbidragsmyndigheten trots sekretessbestämmelserna rätt att ur det bötesregister som avses i 46 § i lagen om verkställighet av böter avgiftsfritt få sådana uppgifter om avgöranden enligt 7 § 2 mom. och 22 § 2 mom. som är nödvändiga för avgörande av ett statsunderstödsärende. Rätten att erhålla uppgifter behövs för att säkerställa genomförandet av artikel 7.1 a i direktivet om sanktioner mot arbetsgivare.

I och med 3 mom. kan statsbidragsmyndigheten före beviljande eller återkrav av statsunderstöd vid behov i enskilda fall granska huruvida den som ansöker om eller får statsunderstöd har dömts till straff för anlitande av utländsk arbetskraft eller för utlänningsförseelse av arbetsgivare. När statsbidragsmyndigheten behandlar de uppgifter som den fått ska den beakta att uppgifter om straff är sekretessbelagda uppgifter.

Rätten att av Rättsregistercentralen begära ett utdrag ur bötesregistret innehas av statsbidragsmyndigheten. Således gäller rätten till exempel inte övriga instanser som delar ut statsunderstöd på basis av 7 § 2 mom. i statsunderstödslagen.

Statsbidragsmyndighetens rätt att få uppgifter ska vara begränsad. Myndigheten har inte rätt att få ett helt utdrag ur bötesregistret, utan endast uppgifter om de straff som avses i föreslagna 7 § 2 mom. och 22 § 2 mom. Uppgifterna överlämnas avgiftsfritt till statsbidragsmyndigheten.

Behandlingen vid statsbidragsmyndigheten av de personuppgifter som avses i momentet baserar sig på artikel 6.1 c och e samt artikel 10 i allmänna dataskyddsförordningen. De uppgifter som Rättsregistercentralen lämnar ut ur sitt bötesregister är nödvändiga vid statsbidragsmyndighetens beviljande av understöd ur statens medel. Statsbidragsmyndigheten tillgodoser ett allmänt intresse och utövar offentlig makt i sin uppgift.

33 §. Delgivning. Enligt den gällande paragrafen får statsbidragsmyndighetens beslut i ett annat ärende än ett som avses i 19, 21—22 och 30 § sändas per post till den som saken gäller. I fråga om delgivning ska i övrigt iakttas bestämmelserna om delgivning i förvaltningsärenden.

Bestämmelser om delgivning av myndigheters beslut finns i 9 och 10 kap. i förvaltningslagen samt i 3 och 4 kap. i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003). I 9 kap. i förvaltningslagen anges delgivningssätten, som är vanlig delgivning, bevislig delgivning samt offentlig delgivning och mellanhandsdelgivning. I 10 kap. i förvaltningslagen föreskrivs om det förfarande som ska iakttas när delgivningssätten används. Förfarandet med mottagningsbevis gäller sådana förpliktande beslut, där tiden för sökande av ändring eller någon annan tidsfrist som påverkar mottagarens rätt börjar löpa från det att beslutet delgavs. Statsbidragsmyndighetens beslut som avses i 19, 21—22 och 30 § i statsunderstödslagen är sådana beslut. Eftersom det finns klara bestämmelser om delgivning av beslut i förvaltningslagen och lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet, föreslås det att paragrafen upphävs som onödig.

1.2 Straffregisterlagen

4 a §. Paragrafen innehåller de bestämmelser enligt vilka uppgifter ur straffregistret får lämnas ut i ärenden där myndigheten ska beakta en persons tillförlitlighet eller personliga lämplighet. Paragrafens 1 mom. får en ny 6 punkt för att säkerställa genomförandet av artikel 7.1 a i direktivet om sanktioner mot arbetsgivare.

Enligt den nya 6 punkten kan Rättsregistercentralen till statsbidragsmyndigheten överlämna personuppgifter ur straffregistret i ärenden som gäller statsunderstöd som beviljas eller återkrävs av den statsbidragsmyndighet som avses i statsunderstödslagen. Statsbidragsmyndighetens rätt att få uppgifter ur straffregistret ska vara begränsad endast till de avgöranden som avses i föreslagna 7 § 2 mom. och 22 § 2 mom. i statsunderstödslagen. Därför fogas det ett nytt 2 mom. till paragrafen. I det straffregisterutdrag som utlämnas till statsbidragsmyndigheten samlas uppgifter endast om sådana lagakraftvunna domar genom vilka den som ansöker om eller får statsunderstöd eller dennes företrädare har dömts till straff för anlitande av utländsk arbetskraft som saknar tillstånd.

Enligt föreslagna 6 punkten ska uppgifterna endast få överlåtas till statsbidragsmyndigheten. Således får uppgifter inte överlåtas till exempel till de övriga instanser som delar ut statsunderstöd på basis av 7 § 2 mom. i statsunderstödslagen. Utdrag ska överlämnas utan avgift.

Avsikten är inte att statsbidragsmyndigheten ska begära ett straffregisterutdrag för alla de som ansöker om eller får statsunderstöd. I regel ska statsbidragsmyndigheten lita på de uppgifter som den som ansöker om statsunderstöd har gett i ansökan. För att kontrollera uppgifternas riktighet i enskilda fall kan statsbidragsmyndigheten av Rättsregistercentralen vid behov begära ett utdrag om sökanden eller företrädaren. Med sökandens företrädare avses företrädare enligt 47 kap. 8 § 1 mom. 2 punkten i strafflagen. Enligt den avses med arbetsgivarens före-

trädare en medlem i ett lagstadgat eller annat beslutande organ hos en juridisk person som är arbetsgivare samt den som i arbetsgivarens ställe leder eller övervakar arbetet. Arbetsgivarens företrädare är således till exempel medlemmar i aktiebolags styrelse, kommunfullmäktige och kommunstyrelsen liksom de personer som i stället för arbetsgivaren styr eller övervakar arbetet. Det viktigaste kännetecknet på en ansvarsställning är något slag av förmansställning (RP 94/1993).

Behandlingen vid statsbidragsmyndigheten av de personuppgifter som avses i föreslagna 6 punkten baserar sig på artikel 6.1 c och e samt artikel 10 i allmänna dataskyddsförordningen. De uppgifter i straffregistret som överlämnas av Rättsregistercentralen behövs vid statsbidragsmyndighetens beviljande av understöd ur statens medel. Statsbidragsmyndigheten tillgodoser ett allmänt intresse och utövar offentlig makt.

7 §. Enligt paragrafen är det möjligt att i utdraget ur straffregistret överlämna enbart en del av de uppgifter som har införts i straffregistret. Till paragrafens 1 mom. fogas ett omnämnande av det föreslagna 4 a § 2 mom. Enligt momentet får Rättsregistercentralen vid behov i enskilda fall överlämna till statsbidragsmyndigheten uppgifter endast om de avgöranden som avses i 7 § 2 mom. och 22 § 2 mom.

Behandling av de personuppgifter som avses i det föreslagna tillägget till paragrafens 1 mom. baserar sig på artikel 6.1 c och e samt artikel 10 i allmänna dataskyddsförordningen. De uppgifter som Rättsregistercentralen lämnar ut ur straffregistret behövs vid statsbidragsmyndighetens beviljande av statsunderstöd ur statens medel. Statsbidragsmyndigheten tillgodoser ett allmänt intresse och utövar offentlig makt.

2 Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2019. På statsunderstöd som har beviljats före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

3 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Enligt 10 § i grundlagen har var och en rätt till skydd för privatlivet. Enligt 1 mom. är vars och ens privatliv, heder och hemfrid tryggade. Närmare bestämmelser om skydd för personuppgifter utfärdas genom lag. De lagar som föreslås i propositionen hänför sig till 10 § i grundlagen.

Enligt direktivet om sanktioner mot arbetsgivare ska man vid behov kunna frånta en arbetsgivare som anlitar ett tredjelands medborgare som vistas olagligt i landet möjligheten att få offentliga förmåner, stöd och bidrag. Syftet med propositionen är att säkerställa att direktivet om sanktioner mot arbetsgivare genomförs i tillräcklig grad. I propositionen föreslås det till statsunderstödslagen en bestämmelse enligt vilken statsbidrag endast får beviljas av särskilt vägande skäl, om den som ansöker om statsunderstöd eller dennes företrädare genom en lagakraftvunnen dom har dömts för anlitan av utländsk arbetskraft som saknar tillstånd eller till straff för utlänningsförseelse av arbetsgivare eller om den som ansöker om statsunderstöd genom ett lagakraftvunnet beslut har påförts en påföljdsavgift enligt arbetsavtalslagen.

Propositionen innehåller även bestämmelser om utlämnandet av personuppgifter. I statsunderstödslagen och straffregisterlagen föreslås det bestämmelser enligt vilka Rättsregistercentralen får lämna statsbidragsmyndigheten sådana uppgifter ur bötes- och straffregistren som gäller de straff som avses i 47 kap. 6 a § i strafflagen eller i 186 § i utlänningslagen.

I regel ska allmänna dataskyddsförordningen tillämpas på all behandling av personuppgifter. Det ska finnas en rättslig grund för behandling av personuppgifter. I artikel 6 i allmänna data-

skyddsförordningen föreskrivs det om den rättsliga grunden för behandling av personuppgifter. Artikel 6.1.c och e i allmänna dataskyddsförordningen får personuppgifter behandlas för att fullgöra en rättslig förpliktelse som åvilar den personuppgiftsansvarige eller om behandlingen är nödvändig för att utföra en uppgift av allmänt intresse eller som ett led i den personuppgiftsansvariges myndighetsutövning. Behandlingen av personuppgifter inom den offentliga sektorn ska i regel basera sig på dessa rättsliga behandlingsgrunder. Enligt grundlagsutskottet är det viktigt att det i den mån som EU-lagstiftningen kräver reglering på det nationella planet eller möjliggör sådan tas hänsyn till de krav som de grundläggande fri- och rättigheterna och de mänskliga rättigheterna ställer när det nationella handlingsutrymmet utnyttjas (GrUU 1/2018 rd och GrUU 25/2005 rd).

Enligt grundlagsutskottet är det med tanke på 10 § 1 mom. i grundlagen tillräckligt att regleringen uppfyller kraven i den allmänna dataskyddsförordningen. Enligt utskottet bör skyddet för personuppgifter i första hand garanteras med stöd av den allmänna dataskyddsförordningen och den nationella allmänna lag som ska stiftas. I det sammanhanget bör man undvika nationell speciallagstiftning, som bör reserveras för situationer då den är dels tillåten enligt dataskyddsförordningen, dels nödvändig för att tillgodose skyddet för personuppgifter (GrUU 14/2018 rd och GrUU 15/2018 rd).

Grundlagsutskottet har särskilt påpekat att inskränkningar i skyddet för privatlivet måste bedömas utifrån de allmänna villkoren för inskränkningar av de grundläggande fri- och rättigheterna. Här är det relevant att utskottets vedertagna praxis har varit att lagstiftarens handlingsutrymme i fråga om behandling av personuppgifter särskilt begränsas av att skyddet för personuppgifter delvis omfattas av skyddet för privatlivet i grundlagens 10 § 1 mom. Lagstiftaren ska tillgodose denna rätt på ett sätt som är godtagbart med avseende på de samlade grundläggande fri- och rättigheterna. I sina analyser av omfattning, exakthet och innehåll i lagstiftning om rätten att få och lämna ut uppgifter trots sekretess har utskottet lagt vikt vid att de uppgifter som lämnas ut är av känslig art (GrUU 42/2016 rd, GrUU 38/2016 rd, GrUU 14/2018 rd och GrUU 15/2018 rd).

Grundlagsutskottet har ansett att de hot som behandling av känsliga uppgifter medför är av särskild betydelse. Utskottet har därför särskilt påpekat att det bör finnas exakta och noga avgränsade bestämmelser om att det är tillåtet att behandla känsliga uppgifter bara om det är absolut nödvändigt (GrUU 14/2018 rd och GrUU 15/2018 rd). Grundlagsutskottet vill särskilt lyfta fram behovet av reglering i de fall där personuppgifterna behandlas av en myndighet. Grundlagsutskottet har bedömt bestämmelser om myndigheternas rätt att få och skyldighet att lämna ut information med avseende på skyddet för privatliv och personuppgifter i 10 § 1 mom. i grundlagen och då noterat bland annat vad och vem rätten att få information gäller och hur rätten är kopplad till nödvändighetskriteriet. Myndigheternas rätt att få och möjlighet att lämna ut information kan gälla ”behövliga uppgifter” för ett visst syfte, om lagen ger en uttömmande förteckning över innehållet i uppgifterna (GrUU 15/2018 rd).

Enligt propositionen ska rätten att få uppgifter ur straff- och bötesregistret vara begränsad. Uppgifterna ska endast lämnas ut till den statsbidragsmyndighet som avses i statsunderstödslagen. Uppgifter får till exempel inte lämnas ut till övriga instanser som delar ut statsunderstöd på basis av 7 § 2 mom. i statsunderstödslagen.

De uppgifter som överlämnas till statsbidragsmyndigheten får endast gälla de straff som avses i föreslagna 7 § 2 mom. och 22 § 2 mom. i statsunderstödslagen. Således begränsas utlämnandet av uppgifter endast till de uppgifter som är nödvändiga för statsbidragsmyndigheten för behandlingen av de statsunderstöd som beviljas ur statens medel och av de ansökningar som gäller dessa. Uppgifterna behövs för beviljandet av statsunderstöd och för tillsynen över deras

användning. Statsbidragsmyndigheten tillgodoser ett allmänt intresse och utövar offentlig makt i sin uppgift. De uppgifter som får lämnas ut gäller de som ansöker om eller får statsunderstöd samt de företrädare för dessa som avses i 47 kap. 8 § 1 mom. 2 punkten i strafflagen. Den reglering av personuppgifter som föreslås är således exakt och noggrant avgränsad och ger en sådan rättslig grund för behandling av personuppgifter som krävs enligt allmänna dataskyddsförordningen.

Med stöd av vad som anförts ovan kan lagförslagen behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av statsunderstödslagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i statsunderstödslagen (688/2001) 33 §,
ändras 16 § 4 mom., 20 § 1 mom. och 25 § samt
fogas till 7 § ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom., till 22 § ett nytt 2 mom., varvid de nuvarande 2 och 3 mom. blir 3 och 4 mom. samt till 31 § ett nytt 3 mom. som följer:

7 §

Allmänna förutsättningar för beviljande av statsunderstöd

Om statsunderstödet får användas för lönekostnader, kan understöd beviljas endast av synnerligen vägande skäl, om

1) den som ansöker om statsunderstöd, eller dennes i 47 kap. 8 § 1 mom. 2 punkten i strafflagen (39/1889) avsedda företrädare, genom en lagakraftvunnen dom har dömts till straff för ett brott som avses i 47 kap. 6 a § i den lagen under det år då statsunderstödet beviljas eller de två föregående åren,

2) den som ansöker om statsunderstöd, eller dennes i 47 kap. 8 § 1 mom. 2 punkten i strafflagen (39/1889) avsedda företrädare, genom en lagakraftvunnen dom har dömts till straff för ett brott som avses i 186 § i utlänningslagen (301/2004) under det år då statsunderstödet beviljas eller de två föregående åren, eller

3) den som ansöker om statsunderstöd genom ett lagakraftvunnet beslut har påförts en påföljdsavgift som avses i 11 a kap. 3 § i arbetsavtalslagen (55/2001) under det år då statsunderstödet beviljas eller de två föregående åren.

16 §

Granskningsrätt

På revisorer och utomstående sakkunniga tillämpas förvaltningslagen (434/2003), språklagen (423/2003), lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) samt 14 och 15 § statstjänstemannalagen (750/1994).

20 §

Återbetalning av statsunderstöd

Statsunderstödstagaren ska utan dröjsmål betala tillbaka ett statsunderstöd eller en del av det som denne fått på felaktiga grunder, till för stort belopp eller uppenbart utan grund. Statsunderstödstagaren ska också betala tillbaka statsunderstödet eller en del av det, om det inte kan användas på det sätt som förutsätts i statsunderstödsbeslutet. Om det belopp som ska återbetalas är högst 100 euro, behöver det inte betalas tillbaka.

22 §

Återkrav enligt prövning av statsunderstöd

Om statsunderstödstagaren, eller dennes i 47 kap. 8 § 1 mom. 2 punkten i strafflagen (39/1889) avsedda företrädare, genom en lagakraftvunnen dom har dömts till straff för ett brott som avses i 6 a § i ovannämnda kapitel eller för ett brott som avses i 186 § i utlänningslagen (301/2004) eller om statsunderstödstagaren genom ett lagakraftvunnet beslut har påförts en påföljdsavgift som avses i 11 a kap. 3 § i arbetsavtalslagen (55/2001), kan statsbidragsmyndigheten fortsätta att betala ut statsunderstödet samt låta bli att återkräva ett redan utbetalat statsunderstöd eller en del av det endast av synnerligen vägande skäl.

25 §

Dröjsmålsränta

Om det återkrävda beloppet inte betalas senast på den förfallodag som satts ut av statsbidragsmyndigheten, ska på beloppet betalas en årlig dröjsmålsränta enligt den räntesats som avses i 4 § 1 mom. räntelagen.

31 §

Information från myndigheter

Statsbidragsmyndigheten har trots sekretessbestämmelserna rätt att ur det bötesregister som avses i 46 § i lagen om verkställighet av böter (672/2002) avgiftsfritt få sådana uppgifter om avgöranden enligt 7 § 2 mom. och 22 § 2 mom. i denna lag som är nödvändiga för avgörande av ett statsunderstödsärende.

Denna lag träder i kraft den 20 .

På statsunderstöd som har beviljats före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

2.

Lag

om ändring av 4 a och 7 § i straffregisterlagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i straffregisterlagen (770/1993) 4 a § 1 mom. 4 och 5 punkten och 7 § 1 mom.,
sådana de lyder, 4 a § 1 mom. 4 punkten i lag 1093/1999 och 5 punkten i lag 215/2012 samt
7 § 1 mom. i lag 1399/2016, och
fogas till 4 a § 1 mom., sådant det lyder i lagarna 1093/1999, 733/2014 och 215/2012, en ny
6 punkt och till 4 a §, sådan den lyder i lagarna 1093/1999, 733/2014 och 215/2012, ett nytt 2
mom., varvid det nuvarande 2—4 mom. blir 3—5 mom., som följer:

4 a §

Utöver vad som föreskrivs i 4 §, lämnas ur straffregistret uppgifter om personer ut till finska
myndigheter i ärenden som gäller

-
- 4) säkerhetskontroll,
 - 5) omhändertagande eller adoption av barn, eller
 - 6) i statsunderstödslagen (688/2001) avsett statsunderstöd som beviljas av statsbidragsmyndigheten och återkrav av sådant understöd.
- De uppgifter som avses i 1 mom. 6 punkten lämnas ut om avgöranden som avses i 7 § 2 mom. och 22 § 2 mom. i statsunderstödslagen.
-

7§

Utöver vad som föreskrivs i 4 a § 2 mom., 6 § 2 mom. och 6 b §, får genom förordning av statsrådet föreskrivas att det i ett utdrag ur straffregistret får antecknas endast en del av de i 2 § avsedda uppgifter som införts i registret.

Denna lag träder i kraft den 20 .

RP 180/2018 rd

Helsingfors den 11 oktober 2018

Statsminister

Juha Sipilä

Finansminister Petteri Orpo

1.

Lag

om ändring av statsunderstödslagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i statsunderstödslagen (688/2001) 33 §,
ändras 16 § 4 mom., 20 § 1 mom. och 25 § samt
fogas till 7 § ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom., till 22 § ett nytt 2
mom., varvid de nuvarande 2 och 3 mom. blir 3 och 4 mom. samt till 31 § ett nytt 3 mom. som
följer:

Gällande lydelse

7 §

Allmänna förutsättningar för beviljande av
statsunderstöd

Föreslagen lydelse

7 §

Allmänna förutsättningar för beviljande av
statsunderstöd

Om statsunderstödet får användas för lö-
nekostnader, kan understöd beviljas endast
av synnerligen vägande skäl, om

1) den som ansöker om statsunderstöd, el-
ler dennes i 47 kap. 8 § 1 mom. 2 punkten i
strafflagen (39/1889) avsedda företrädare,
genom en lagakraftvunnen dom har dömts till
straff för ett brott som avses i 47 kap. 6 a § i
den lagen under det år då statsunderstödet
beviljas eller de två föregående åren,

2) den som ansöker om statsunderstöd, el-
ler dennes i 47 kap. 8 § 1 mom. 2 punkten i
strafflagen (39/1889) avsedda företrädare,
genom en lagakraftvunnen dom har dömts till
straff för ett brott som avses i 186 § i utlän-
ningslagen (301/2004) under det år då stats-
understödet beviljas eller de två föregående
åren, eller

3) den som ansöker om statsunderstöd ge-
nom ett lagakraftvunnet beslut har påförts en
påföljdsavgift som avses i 11 a kap. 3 § i ar-
betsavtalslagen (55/2001) under det år då
statsunderstödet beviljas eller de två föregå-
ende åren.

Gällande lydelse

16 §

Granskningsrätt

På revisorer och utomstående sakkunniga tillämpas lagen om förvaltningsförfarande (598/1982), språklagen (148/1922), lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) samt 14 och 15 § statstjänstemannalagen (750/1994).

20 §

Återbetalning av statsunderstöd

Statsunderstödstagaren skall utan dröjsmål betala tillbaka ett statsunderstöd eller en del av det som denne fått på felaktiga grunder, till för stort belopp eller uppenbart utan grund. Statsunderstödstagaren skall också betala tillbaka statsunderstödet eller en del av det, om det inte kan användas på det sätt som förutsätts i statsunderstödsbeslutet. Om det belopp som skall återbetalas är högst 10 euro, behöver det inte betalas tillbaka.

22 §

Återkrav enligt prövning av statsunderstöd

Föreslagen lydelse

16 §

Granskningsrätt

På revisorer och utomstående sakkunniga tillämpas *förvaltningslagen (434/2003)*, språklagen (423/2003), lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) samt 14 och 15 § statstjänstemannalagen (750/1994).

20 §

Återbetalning av statsunderstöd

Statsunderstödstagaren ska utan dröjsmål betala tillbaka ett statsunderstöd eller en del av det som denne fått på felaktiga grunder, till för stort belopp eller uppenbart utan grund. Statsunderstödstagaren ska också betala tillbaka statsunderstödet eller en del av det, om det inte kan användas på det sätt som förutsätts i statsunderstödsbeslutet. Om det belopp som ska återbetalas är högst 100 euro, behöver det inte betalas tillbaka.

22 §

Återkrav enligt prövning av statsunderstöd

Om statsunderstödstagaren, eller dennes i 47 kap. 8 § 1 mom. 2 punkten i strafflagen (39/1889) avsedda företrädare, genom en lagakraftvunnen dom har dömts till straff för ett brott som avses i 6 a § i ovannämnda kapitel eller för ett brott som avses i 186 § i utlänningslagen (301/2004) eller om statsunderstödstagaren genom ett lagakraftvunnet beslut har påförts en påföljdsavgift som avses i 11 a kap. 3 § i arbetsavtalslagen (55/2001), kan statsbidragsmyndigheten fortsätta att betala ut statsunderstödet samt låta bli att återkräva ett redan utbetalat statsunderstöd eller en del av det endast av synnerligen vägande skäl.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

25 §

Dröjsmålsränta

Om det återkrävda beloppet inte betalas senast på den förfallodag som satts ut av statsbidragsmyndigheten, skall på beloppet betalas en årlig dröjsmålsränta enligt den räntesats som avses i 4 § 3 mom. räntelagen.

25 §

Dröjsmålsränta

Om det återkrävda beloppet inte betalas senast på den förfallodag som satts ut av statsbidragsmyndigheten, ska på beloppet betalas en årlig dröjsmålsränta enligt den räntesats som avses i 4 § 1 mom. räntelagen.

31 §

Information från myndigheter

31 §

Information från myndigheter

Statsbidragsmyndigheten har trots sekretessbestämmelserna rätt att ur det bötesregister som avses i 46 § i lagen om verkställighet av böter (672/2002) avgiftsfritt få sådana uppgifter om avgöranden enligt 7 § 2 mom. och 22 § 2 mom. i denna lag som är nödvändiga för avgörande av ett statsunderstödsärende.

33 §

Delgivning

Statsbidragsmyndighetens beslut i ett annat ärende än ett som avses i 19, 21, 22 och 30 § får sändas per post till den som saken gäller. Om inte något annat visas, anses delgivningen ha skett den sjunde dagen efter att beslutet postades. I fråga om delgivning skall i övrigt iakttas bestämmelserna om delgivning i förvaltningsärenden.

(upphävs)

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Denna lag träder i kraft den 20 .
På statsunderstöd som har beviljats före
ikraftträdandet av denna lag tillämpas de be-
stämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

2.

Lag

om ändring av 4 a och 7 § i straffregisterlagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i straffregisterlagen (770/1993) 4 a § 1 mom. 4 och 5 punkten och 7 § 1 mom., sådana de lyder, 4 a § 1 mom. 4 punkten i lag 1093/1999 och 5 punkten i lag 215/2012 samt 7 § 1 mom. i lag 1399/2016, och fogas till 4 a § 1 mom., sådant det lyder i lagarna 1093/1999, 733/2014 och 215/2012, en ny 6 punkt och till 4 a §, sådan den lyder i lagarna 1093/1999, 733/2014 och 215/2012, ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2—4 mom. blir 3—5 mom., som följer:

Gällande lydelse

4 a §

Utöver vad som bestäms i 4 §, lämnas ur straffregistret uppgifter om personer ut till finska myndigheter i ärenden som gäller

-
- 4) säkerhetskontroll, *samt*
 - 5) omhändertagande eller adoption av barn.
-

7 §

Utöver vad som bestäms i 6 § 2 mom. och 6 b § kan i ett straffregisterutdrag enligt vad som närmare bestäms genom förordning av statsrådet antecknas endast en del av de i 2 § avsedda uppgifter som införts i registret.

Föreslagen lydelse

4 a §

Utöver vad som föreskrivs i 4 §, lämnas ur straffregistret uppgifter om personer ut till finska myndigheter i ärenden som gäller

-
- 4) säkerhetskontroll,
 - 5) omhändertagande eller adoption av barn, *eller*
 - 6) i statsunderstödslagen (688/2001) avsett statsunderstöd som beviljas av statsbidragsmyndigheten och återkrav av sådant understöd.
- De uppgifter som avses i 1 mom. 6 punkten lämnas ut om avgöranden som avses i 7 § 2 mom. och 22 § 2 mom. i statsunderstödslagen.*
-

7 §

Utöver vad som föreskrivs i 4 a § 2 mom., 6 § 2 mom. och 6 b §, får genom förordning av statsrådet föreskrivas att det i ett utdrag ur straffregistret får antecknas endast en del av de i 2 § avsedda uppgifter som införts i registret.

Denna lag träder i kraft den 20 .
